

enerace

Hybridní výtvar party nadšenců z Gymnázia T. G. Masaryka v Litvínově

Ročník 1.

Číslo a datum vydání: 7 / pondělí, 28. 10. 2019

JAK TO SLYŠÍM JÁ

Nový školní rok je velkou zkouškou především mé paměti. Jakmile jsme přišli do Citadely na slavnostní zahájení, už jsem byl obklopen novými hlasy, a to nejen studentů.

První hlas, který jsem dokázal spolehlivě identifikovat, patřil paní učitelce Vurmové, která před vchodem do Citadely zrovna něco konzultovala s někým z kolegů. Identifikace byla jednoduchá – s paní učitelkou jsem diskutoval o svém vzdělávání již v červnu při návštěvě gymnázia (tehdy probíhal projektový den). Už tehdy jsem si říkal, že by nebylo dobré si zrovna paní učitelku Vurmovou znepřátelit. Z jejího hlasu číší neustálá energie a autorita; a možná kvůli oné energii a schopnosti poutavě vysvětlovat a vyprávět mě její hodiny tak baví. Podobný respekt u mě vzbuzuje pan učitel Pešička, který má projev sice o něco tišší, ale přesto se na jeho výklady těším.

Druhým člověkem, kterého jsem dokázal celkem spolehlivě zařadit, byla naše matikářka a zároveň známá naší rodiny, paní učitelka Morávková. Její hodiny jsou také velice poutavé, protože stejně jako již výše zmínění učitelé dokáže doslova vtáhnout člověka do probírané látky.

Dalším členem pedagogického sboru, kterého jsem dokázal celkem bez námahy rozpoznat, byl náš třídní – pan učitel Klenor. Jak vím již ze základní školy, jeho hlas se velice hezky poslouchá a ve chvíli, kdy člověk začne přemýšlet o tématech, o nichž pan učitel vypráví, začíná pomalu ztrácet kontakt s realitou.

Nesmím zapomenout na pana ředitele, kterého jsme v Citadele poslouchali nejméně tři čtvrtě hodiny – má projev velice osobitý a jeho hlas utkví v paměti zřejmě každému.

Jakmile se „rozjel“ normální rozvrh, začal jsem mít pocit, že si hlasy některých učitelů nikdy nezapamatuji – například paní učitelka Očenášková se mi stále ještě z dálky hlasově plete se studentkami mého věku...

Hned při první hodině němčiny jsem objevil kandidátku na hlavní cenu za rychlost mluveného projevu – jednoznačnou vítězkou se stává paní učitelka Klenorová, jež zdatně v tomto směru sekunduje mému počítači. Na opačném konci pomyslného žebříčku rychlosti mluvení je paní učitelka Červenková, která svým hluboko posazeným hlasem a pomalým tempem mluvy nechtěně nutí žáka přemýšlet o té části biologie člověka, jež pojednává o spánku – nic ve zlém, paní učitelko!

Z OBSAHU VYBÍRÁME:

Číslo měsíce
Výjezd do Španělska
60 minut v kůži seniora
Studium v Americe?
Filmové horory
Podzimní deprese
Sportovní okénko
Nejstrašidelnější místa
Nuda neměla šanci
Horké křeslo TU
Vytaženo ze šuplíku

Ondra Krejča

16. září – Den úcty ke stáří (Den úcty ke starým) (敬老の日 Keirō no Hi) – Japonsko

Japonský svátek se od roku 2003 každoročně slaví 3. pondělí v měsíci (v roce 2020 připadne oslava svátku na 21. září); vznikl v jedné vesnici ve střední části Japonska a postupně se začal šířit, aby se nakonec v roce 1966 stal státním svátkem. Ti, kdo se v daném roce dožili sta let, dostali od státu stříbrný šálek se saké. Protože ale stoletých obyvatel přibývá (skoro 70 tisíc), jsou dnes šálky stříbrem jen potažené.

JINÝ KRAJ, JINÝ MRAV

Během prodlouženého víkendu jezdí Japonci zpravidla ke svým starším příbuzným. Někteří dobrovolně pracují v sousedství, aby vyráběli a distribuovali bezplatné obědové balíčky starším občanům. Japonská média v tento ten starší generaci přizpůsobují vysílací program.

Japonsko je proslulé stárnutím obyvatelstva a nízkou porodností. Zdravá strava a skvělá lékařská péče učinily z Japonců nejdéle žijící lidi; ženy mohou počítat s průměrnou délkou života 84 let a muži s 80 lety. V Japonsku je také rekordní počet stoletých lidí. (Na obrázku starý Japonec; zdroj obrázku: https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/v-japonsku-slavi-den-ucty-ke-starym-lidem-stoleti-dostavaji-stribrny-salek-sake_201609190822_kbrezovska)

12. říjen (1492) – Den, kdy Kryštof Kolumbus neobjevil cestu do Indie

„Tak nám objevili Ameriku,“ řekla posluhovačka panu Švejkovi, který opustiv před léty vojenskou službu, když byl definitivně prohlášen vojenskou lékařskou komisí za blba, živil se prodejem psů, ošklivých nečistokrevných oblud, kterým padělal rodokmeny. „Kterou Ameriku, paní Müllerová?“ otázal se Švejk, nepřestávaje si masírovat kolena...

Snad mi milovníci české klasiky prominou... Pravdou je, že objevem nového kontinentu vstoupil Kryštof Kolumbus do dějin, a tím pádem i do všech knih o historii a do učebnic dějepisu. V sobotu 12. října to bylo 527 let, co si Kryštof Kolumbus nesplnil svůj cíl najít západní cestu do Indie. Místo toho objevil Ameriku – nový svět.

Nejen pro milovníky historie mám dva opravdu zajímavé odkazy – takže příjemné čtení!

<https://oamerice.com/columbus-day-den-kolumba/>

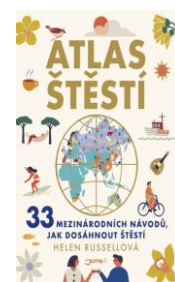
<http://tom-stehule.com/2018/07/21/sest-mytu-o-objeveni-ameriky/>

Mých sedm říjnových radostí

Zamyslela jsem se (vím, začíná to znít podezřele), co mě poslední dobou dělá šťastnou. A protože radost se násobí, jakmile se o ni člověk podělí, rozhodla jsem se sepsat svoji říjnovou sedmičku.

1) **Knížky bez příběhu, ale s poselstvím** – konkrétněji přiblížím dvě. V první řadě musím doporučit *Atlas štěstí* s podtitulem *Cesta kolem světa a 33 mezinárodních návodů, jak ho dosáhnout*. Vypráví přesně o tom, co název naznačuje. O lidech z různých koutů světa a o jejich cestě za štěstím. Během čtení procestujete Bhútán, Austrálii, Řecko, Sýrii a další státy; poznáte jejich obyvatele, zvyky a způsob nahlížení na radost. Knížka je humorná i nenásilně naučná. Odkládám ji, naplněná

klidem a vděčností. Podobný vliv na mě má kniha *Hygge* vyprávějící o dánském způsobu života. Je to takový třisetstránkový návod na vytváření příjemné atmosféry, aneb jak tomu říkají v Dánsku – hygge.

- 2) **Když hvězdy tančí** – nemám na mysli jen Star Dance, i když ráda se na „to“ s mamkou podívám a odborně všechny ohodnotím. Radost mi dělají i středeční večery, kdy chodíme do tanečních. Za klapotu podpatků mi v hlavě zní znělka již zmíněného pořadu a připadám si jako princezna – dokud mě paní Dagmar nevyvede z míry s připomínkou, že se mám dívat DOLEVA, ne na partnera. Stále s tím bojuji... Nejvíc se mi líbí, jak si s holkami přátelsky chválíme vlasy, půjčujeme šaty a pomlouváme svoje partnery. Mimochodem, věneček máme 14.12.
- 3) **Dýně**. V troubě. S bramborami. Ráj na zemi. Jím to snad osm dní z týdne. Pomalu mi oranžová pleť a proměňuji se v dýni já sama.
- 4) **Východy slunce**. Jelikož se rozednívá později, stíhám je pozorovat. Na rozdíl od léta...
- 5) **Děšť**. Ten je fajn z jednoho důvodu – nechodíme na těláku běhat ven. Ať žije ping-pong!
- 6) **Huňaté ponožky**. Prostě slast pro nožky. Nemohu popsat slovy, co zažívají moje nohy.
- 7) **Sokolovna** – juchuuu! Opět se otevřela kavárna v Sokolovně, takže mám zase možnost utrácet kapesný a chodit na rande. S kamarádkami. Každopádně – zjistila jsem, že vám tam udělají kafe i se sójovým mlékem. #veganfriendly

(BK)

Výjezd do Španělska

Náš skvělý zájezd odstartovalo dvanáctihodinové trápení v autobuse na cestě do Monaka. V Monaku jsme měli možnost navštívit město Monte Carlo, které nám nabídlo krásné náměstí

Byli jsme u toho

s knížecím palácem a neuvěřitelným výhledem na celé pobřeží, na němž se Monako rozpíná. Také jsme viděli, jak probíhá změna

stráže. Po krátké prohlídce malého knížectví jsme zamířili k dočasnému ubytování.

Jelikož jsme nebyli unavení, rozhodli jsme se ještě vycestovat do Marseille, abychom mohli navštívit krásný

přístav s úžasnými plachetnicemi. Někteří se kochali krásou města, jiní vyrazili do McDonald's na pořádné jídlo, poněvadž už je nebavilo ládovat se jenom řízky.

Přečkali jsme teplou noc a pokračovali směr Španělsko. Cestou jsme navštívili parfumerii, kde nás opravdu jen lehce zasvětili do výroby parfémů, abychom následně navštívili stadion v Barceloně (bohužel jen zvenčí).

Na místo určení jsme dorazili dost pozdě. Už se stmívalo, ale všichni toužili vlézt do moře, což jsme také učinili. Po nočním koupání jsme šli zpět na pokoje a tam se konečně pohodlně vyspali. Další den nás čekalo pouhé válení se u moře s krátkou procházkou do botanické zahrady v sousedním městě. Sluníčko, pláž, osvěžující moře – každý podle svého gusta. Na druhý den jsme navštívili místní zříceninu hradu. Večer jsme strávili hraním karet,

u kteréžto hry jsme si užili spoustu legrace.

Den nato už na poflakování času moc nebylo – pláže jsme vyměnili za putování po blízkých městech a hradech. Upřímně jsme toho večer měli plné zuby – karty nás ale znovu nabily.

Pak už na nás čekala výprava do Valencie, krásného města s úžasným náměstím a hlavně největším evropským podvodním muzeem. Myslím si, že si tam každý dokáže vybrat své zákoutí. Je z čeho vybírat – medúzy, žraloci, krokodýli, želvy, delfíni, tučňáci, ptáci. Součástí návštěvy bylo představení zaměřené na výcvik delfínů. Jeden z našich žáků byl dokonce vybrán jako nejlepší tanečník publika, a mohl si tak sáhnout na delfína a vyfotografovat se s ním!

Následující den byl poklidný, naším úkolem bylo prohlédnout si místní tržnici, která se zde v Oropese koná pouze jednou týdně. Po odpoledním válení se u moře a hraní přehazované jsme se večer dopravili místním vláčkem do sousedního města, v němž se konal průvod. Tolik různorodých oděvů a masek jsme dlouho neviděli.

Všechno krásné jednou končí, takže i nás čekalo balení, abychom druhý den ráno vyrazili směr české luhy a háje. I tentokrát jsme se zastavili v Barceloně, abychom si ji lépe prohlédli. Cesta domů trvala dobrých 22 hodin, což se ale vzhledem k zážitkům dá docela dobře přečkat. Zájezd se všem líbil a my studenti děkujeme paní učitelce Sachetové za skvělou organizaci.

(JN)

60 minut v kůži seniora aneb Do zákulisí divadla jen po hodince ve společnosti mrňat

Jak již bylo zmíněno na webových stránkách gymnázia – ve čtvrtek 24. října se většina osazenstva semináře z českého jazyka a literatury vypravila (navzdory volnu ředitele školy) do mosteckého Divadla rozmanitostí na představení Tři čuníci nezbedníci, jež je primárně určeno dětem školkou povinným (tipuji, že nám dělali společnost plus minus čtyřletí caparti).

Když jsme obsadili zadní místa pro diváky, netrvalo dlouho a stali jsme se předmětem zájmu přítomné drobotiny. To jsme ovšem netušili, že zhruba v polovině představení se role obrátí – byli jsme to my, kdo na chvíli přestal vnímat akci na jevišti a upřel svou pozornost na dění v hledišti... Když se totiž na scéně objevil vlk, jenž si chtěl pochutnat na vepřovém (rozuměj na Pašíkovi, Vašíkovi a Boubelce – genderová rovnost si prostě žádá drobné úpravy původních literárních předloh), dostal jeden z přítomných chlapečků hysterický záchvat. Asi se opravdu vlka bál, protože snahy paní učitelky ho uchlácolit vyšly naprázdno – tak ho vzala na ruku a odešli spolu do

foyer. Snad to byl vlk, snad odchod oblíbené paní učitelky, kdoví – pravdou je, že k hysterickému chlapečkovi se záhy přidala jeho kamarádka a k oběma ve druhé části představení pak ještě jedna citlivější „beruška“ (číslo tři jednoduše k pohádkám patří – to bez diskuze).

Nebudu laskavé čtenáře unavovat známým příběhem o tom, jak si tři prasátka stavěla domek, aby se uchránila před dotěrným vlkem – snad jen pro úplnost uvedu, že domeček z kamení, a tedy ten nejpevnější, si vlastníma rukama a s písničkou na rtech postavila Boubelka. Vlč si na vepřovici (jeho vlastní slova) nepochutnal a tři (podle všeho) sourozenci svůj holý život uchránili.

Členové souboru Divadla rozmanitostí si příběh užívali, děti komunikovaly, písničky byly v čisté tónině, hysterie v závěru odezněla, takže nakonec byli spokojeni všichni.

Když maláčci vyklidili „pole“, ujala se nás paní Jitka Raková (dlouholetá členka souboru a někdejší studentka našeho gymnázia), aby nás s sebou vzala do zákulisí – ostatně kvůli tomu jsme šedesát korun za představení zaplatili. Po pohledu do jeviště z prken, která znamenají (dětský) svět, jsme uzounkým schodištěm vystoupali do patra divadla. Ocitli jsme se v místnosti, která byla přeplněna loutkami při představeních používanými – a hysterie málem zachvátila nás, protože tolik „oběšenců“ na jednom místě viděti, znamená pár dní noční můry mítí...

Naši žáci si loutky (marionety, javajky, maňásky apod.) nejen z blízka prohlédli, ale mohli si i vyzkoušet manipulaci s nimi. Během našeho kochání se němými herci dorazil do vedlejší místnosti hlavní řezbář, shodou okolností manžel naší průvodkyně. Bylo úžasné vidět, jak na oko lehce se voňavé lipové dřevo pod jeho rukama mění v část loutky, kterou měl před sebou nakreslenou. Od pana Raka jsme se přesunuli do další místnosti, kde se vyrábějí kostýmy pro loutky. I tady jsme měli možnost

v přímém přenosu sledovat práci hlavní kostýmní výtvarnice.

Nakoukli jsme ještě do společenské místnosti herců, kde nás mj. uchvátily vstupní dveře, jež obsahovaly podpisy mnohých českých umělců (Libušku Šafránkovou v roli Popelky viděli snad všichni); prošli jsme výstavní síní (momentálně zaplněnou úchvatnými krajkovými výtvary), abychom své „okružní“ kolečko ukončili v předsálí divadla.

Podle reakcí žáků usuzuji, že se dopoledne vydařilo a obětovaného času nikdo nelitoval.

Studium v Americe? Proč ne!

Dlouho jsem přemýšlela, co lze momentálně zařadit mezi trendy. A pak se mi vybavilo, že v posledních letech slyším stále častěji, že studenti odlétají na roční studium do Ameriky. Stojí přelet oceánu opravdu za to?

TRENDY

Studium v Americe je skvělá zkušenost spojená se zodpovědností – přeci jen jste rok odkázáni hlavně sami na sebe. Jak se do Ameriky jako student dostanete? Především si musíte vyhledat nějakou agenturu, která toto studium zprostředkovává. Vyplníte několik (stohů) papírů pro přihlášení a jste v programu. Poté musíte u své agentury napsat vstupní anglický test, aby viděli, do jaké úrovně angličtiny vás ve škole zařadit. Na to, aby vám mohli vybrat rodinu, musíte vytvořit esej, v níž se představíte a rozepíšete (v angličtině, pochopitelně) o svých koníčcích a zájmech. Poté už jen čekáte,

až si vás nějaká rodina vybere.

Jestli se pořád rozhodujete, projděte si jednoznačné plusy:

- plusem rozhodně je, že si vylepšíte angličtinu a budete na úplně jiném levelu, než jste teď;
- naučíte se žít sami a nebýt vázáni na své rodiče;
- čeká vás spousta nových zážitků, které v Česku nemůžete zažít;
- poznáte jiná místa i kulturu.

Bylo by pokrytecké tvrdit, že minusy nejsou:

- musíte opustit domov, rodinu a kamarády;
- letíte sami (a to pro mě, jakožto odpůrce létání je velké negativum);
- rodinu si nevyberete – což ovšem platí i v Česku...

Průměrně matematicky vzdělaný jedinec si spočítá, že plusy převažují. Moje doporučení? Pokud chceš jet, neváhej! (Zdroj obrázku: <http://www.studyglobal.cz/jazykove-pobyty/dospeli/anglictina/usa.htm>) (LP)

Pět hororů inspirovaných skutečnými událostmi

Dušičky se nám blíží neúprosným tempem, takže jsme se rozhodli zůstat ve strašidelném prostředí...

Dětská hra

Určitě tuto klasiku o panence Chucky mnoho z vás zná. Jen malé shrnutí děje pro šťastlivce, kteří tento horor nikdy neviděli: sériový vrah se převtělí do panenky jménem Chucky a v této podobě dál zabíjí jako za svého života. Postava Chucky je inspirována panenkou jménem Robert, jež patřila jednomu chlapci. Panenka byla podle mnoha svědků posedlá. Jednou z největších záhad bylo, že se přemísťovala sama od sebe...

V zajetí démonů

Hororová série o manželském páru vyšetřovatelů nadpřirozených aktivit je mnohým jistě známá. Tvůrci se inspirovali manželi Edem a Lorraine Warrenovými a jejich velkými případy, jež se týkaly paranormálních aktivit. V roce 2020 se na plátnech objeví premiéra již třetího dílu této série.

Noční můra v Elm Street

Klasiku hororového žánru o vrahovi Freddy Kruegerovi (zdroj obrázku: <https://magazin.aktualne.cz/nocni-mura-v-elm-street-freddy-krueger/r~i:photo:122203/>) by měl zhlédnout každý milovník hororů. Freddy, hlavní záporák celého filmu, vstupuje svým obětem do snů, kde je zabíjí. Příběh je překvapivě založen na záhadných úmrtích mladých asijských přistěhovalců, kteří bez jakékoliv známé příčiny umírali ve spánku.

Vymítač ďábla

Uvedený snímek je založen na skutečném případě vymítání, na kterém se podílelo několik kněží. Ti se snažili vymýtít ďábla z těla jednoho chlapce. Mnoho lidí věřilo, že film je prokletý, čemuž napomáhala několik tragických úmrtí lidí, kteří se na natáčení filmu podíleli.

Mlčení jehňátek

Kdo by neznal příběh o manipulativním vrahovi a kanibalovi jménem Hannibal Lecter a mladé studentce akademie FBI Clarice Starlingové, která u Hannibala, jenž byl před odsouzením psychiatr, hledá pomoc při vyšetřování případu jiného masového vraha? Postava Hannibala je inspirována rovnou dvěma vrahy – Edem Geinem a Tedem Bundyem.

Američtí sérioví vrazi zabíjeli především ženy. Ed byl ještě k tomu považován za kanibala a stejně jako Ted i za nekrofila. (zdroj obrázku: <https://prima.iprima.cz/hannibal/hannibal-svou-desivosti-predci-i-mlceni-jehnotek>) (JK & DH)

Podzimní deprese a jak na ni vyzrát

Zima, tma, vlhko... Nejen to dělá podzim čtvrtým nejoblíbenějším obdobím v roce. A hned, co se začne měnit barva listů, změní se i naše nálada – u většiny lidí nastává tzv. podzimní deprese. Jak si tohle sychravé období zamilovat a zbavit se špatné nálady? Začneme na začátku – u příčiny.

**KAŽDÁ
KADA
DRAHÁ**

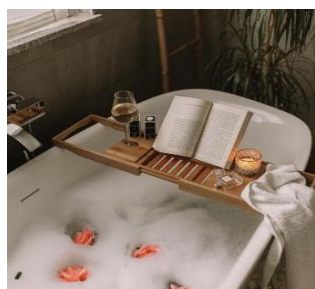

Krátící se dny a nedostatek denního světla hrají velkou roli v ovlivňování našeho organismu. V těle se nám tvoří víc melatoninu (spánkový hormon), který může způsobit únavu a spavost. Má na svědomí i změnu metabolismu, ovlivňuje produkci pohlavních hormonů, imunologické reakce organismu a samozřejmě psychologické reakce (to jsem se nenaučila v biologii, to jsem vygooglila). S nedostatkem světla se pojí i nedostatek vitamínu D, což vede k podrážděnosti a nervozitě.

Podzim je spojen s nástupem do školy či (po dovolené) do práce. My (rozuměj žáci) pod náhlým návalem povinností přecházíme z klasické deprese do deprese podzimní. Trápení způsobuje konec léta, bezstarostného období, kdy jsme všechno odkládali na září: „O prázdninách si odpočinu a začnu hubnout až v září.“ Hm, najednou se tato vize nezdá jako dobrý tah...

Vánoce (v podzimním období zakázané slovo) se pomalu ale jistě blíží. Z regálů v supermarketech se po výlohách obchodů dostanou i do televize a už je jen otázkou času, kdy nás mimozemšťan z Alzy bude budit ze spaní. Se svátky klidu, míru a pokoje má většina lidí spojen spíše stres, shon a vzdálené příbuzné s nevhodnými otázkami na tělo. Odložme Vánoce až na prosinec a pojďme si užít podzim bez zkažené nálady. Tak jak na to?

Spisovatelka Sylvia Plath svého času řekla: „Jsou věci, které vana nevyřeší, ale zrovna mě žádná nenapadá.“ Dejme na její slova a bojme s podzimním splínem z pohodlí horké vany. Ideálně by tedy měla mít něco kolem 40 stupňů... A proč je vana účinnější než namáhavé běhání? Je prokázáno, že horká vana umí srovnat cirkadiánní rytmus (kolísání aktivity a bdělosti), který deprese dokáže rozhodit. Pokud se chcete pořádně vyspat, naložte se do bylinné koupele a zaposlouchejte se do uklidňující hudby. Sušenky v dosahu efekt rozhodně nezhorší.

Nedostatek vitamínu D se dá lehce vyřešit pobytem na denním světle. Stačí, aby světlo denně působilo aspoň deset minut třeba jen na pokožku rukou. Takže zatímco vám budou schnout nehty, vystrčte pařátky z okna.

Dejte si šálek pohody aneb zeleného čaje. Obsahuje theanin, který navozuje stav relaxace a má uklidňující účinky. Ale ne takové, co vás akorát uspí, nýbrž povzbudí.

A když už opravdu nevíte jak se dostat ze špatné nálady, možná vám nezbyde nic jiného než si koupit ten nový kabát / sadu podzimních hrnků / dýňovou kuchačku nebo letenku na Bali...

Bára, z pohodlí vany se schnoucími nehty za zpěvu Franka Sinatry. S pusou plnou Esíček.

Mistrovství světa v atletice 2019

MS se konalo od 28. 9. do 6. 10. v Dauhá v Kataru. Na pořádání tohoto světového šampionátu aspirovala tři města – kromě Dauhá také Barcelona a Eugene. Termín mistrovství, které se běžně koná v srpnu,

byl z důvodu extrémních teplot v Dauhá stanoven až na přelom září a října. I když byl stadion klimatizován a teplota neměla přesáhnout 26 °C, velká část programu probíhala v pozdních večerních hodinách. Mistrovství nabídlo několik novinek – smíšenou štafetu mužů a žen na 4x400 metrů a souběžné konání mužského desetiboje a ženského sedmiboje.

Český atletický svaz 12. září 2019 nominoval celkem 23 atletek a atletů. Následně byla nominace díky pozvánce od IAAF rozšířena o dvě místa. Čeští reprezentanti nezískali žádnou medaili, nejlepším umístěním byla pátá místa Zuzany Hejnové v běhu na 400 metrů překážek a Jakuba Vadlejcha v oštěpu. (SR)

Nejstrašidelnější místa v ČR

1. místo: **Les Bor**

Nachází se jihozápadně od Českých Budějovic. Tento tajuplný les skrývá spoustu děsivých záhad a je s ním spojeno množství historek, které vypráví odvážlivci, jež tudy prošli, nebo vojáci, kteří tu dříve sloužili. Prý jsou zde slýchány zvláštní melodie nebo mužský hlas, hlasité kroky a je pozorována mužská postava s černým pláštěm, kloboukem a červenými svítícíma očima, levitující několik centimetrů nad zemí. Před několika lety tu stával strom oběšeneců, na kterém si v průběhu let mnoho lidí vzalo život. Vesničané se nakonec rozhodli prokletý strom porazit a spálit. A aby toho nebylo málo, jedné noci se do lesa vřítíl neznámý létající předmět. Oblast byla na rok uzavřena a nikdo do ní nesměl vkročit, dokonce ani vojáci, kteří zde prováděli zkušební střelby.

Více na: <https://paranormal-activity.estranky.cz/clanky/nejdesivejsi-mista-na-zemi/ceska-republika/les-bor.html>

2. místo: **Statek Christlhofer alias Pohádka**

Nachází se na jihu Čech, poblíž vesnice Čachrov. Statek byl postaven v 16. století německou rodinou Pangerlových.

V době, kdy tady rodina žila spořádaným životem, nedošlo k žádným neobvyklým situacím. Následně byla rodina kvůli Benešovským dekretům nucena roku 1947 odejít z Čech. Statek byl ale proslaven známým sériovým vrahem, Ivanem Roubalem, který si odpykává doživotní trest. Ivan Roubal se do statku nastěhoval v roce 1991. Chtěl zde chovat jeleny, ale nepodařilo se mu získat potřebná povolení, proto začal chovat vietnamská prasata, kterým předhazoval své lidské oběti. V letech 1991 až 1994

Roubal údajně zabil 7 lidí, bylo mu však dokázáno jen pět vražd. V roce 2000 byl Ivan Roubal odsouzen k doživotnímu trestu ve věznici na Mírově. Před několika lety na statku Christlhofer přespaly dvě rodiny; jedna rodina noc nevydržela a odjela o půlnoci domů. Druhá rodina noc překonala a do roku všichni zemřeli na utopení a dopravní nehodu. (zdroj obrázku: <http://extrastory.cz/desivy-statek-pohadka-jehovistu-promenila-v-serioveho-vraha.html>)

3. místo: Zámek Lemberk

Zmíněný zámek se nachází na severu Čech, tři kilometry od městečka Jablonné v Podještědí. Jako každý zámek má i tento svoji dlouhou historii s mnoha příhodami. Jedna z předchozích kastelánek tu pravidelně slyšela těžké a dunivé kroky z chodby; na duchy nevěřila a myslela si, že se jedná o žert. Proto si jednoho večera na vtipálka počkala s baterkou v ruce. Když z chodby zaslechla kroky okovaných bot a zabránila za kliku, rozsvítila baterku a rychle otevřela – chodba byla ale prázdná. Zámek také přitahuje skupinky badatelů a dobrodruhů, kteří se tu rozhodnou přespat. I ti mají své příhody s dunivými kroky z podkroví. Někteří mluví o dětském pláči, následném zděšení z prázdnoty a uvědomění si, že jsou na zámku „sami“. Ti, kteří tyto kroky slyšeli, je přirovnávají ke krokům starého muže, který táhne něco těžkého. (zdroj obrázku: https://turistickyatlas.cz/vse/misto/7269_zamek-leberk.html)

4. místo: Jihlavské katakomby

System podzemních chodeb v Jihlavě, zvaný jihlavské katakomby, je s rozlohou úctyhodných 50 000 m² a délkou asi 25 km po znojenském podzemí druhý nejrozsáhlejší v České republice. Součástí je jedna chodba, která zeleně září. Nikdo nezná důvod, ale prý se v ní objevují neobvyklé fyzikální jevy. Jeden muž v ní kdysi přespal a vyfotografoval postavu s velice úzkým krkem. Údajně zde byla zavražděna holčička, kterou uškrtil její vlastní otec. Často jsou zde slyšávány podivné zvuky a hlasy. (zdroj obrázku: [https://cs.wikipedia.org/wiki/Jihlavsk%C3%A9_katakomy#/media/Soubor:Jihlavske_katakomy_\(2\).jpg](https://cs.wikipedia.org/wiki/Jihlavsk%C3%A9_katakomy#/media/Soubor:Jihlavske_katakomy_(2).jpg))

5. místo: Velhartický hřbitov

Dominantou neobyčejného hřbitova je kostel sv. Máří Magdaleny z roku 1373. Mělo by to být místo klidu a věčného odpočinku – že tomu tak není, už věděl i spisovatel Karel Jaromír Erben, který zde čerpal inspiraci pro svoji baladu Svatební košile. Podle pověsti se kdysi dávno na hřbitově odehrály černé satanské mše s pokusem o oživení mrtvých. Negativní síly, které byly vyvolány, na místě převládají dodnes. Na zděném štítu kostela prosvítá tajemná tvář, která pohlíží na návštěvníky. Někteří věří, že je to tvář dívky unesené ožilým mrtvým, který vystupuje v Erbenově baladě.

Další podrobnosti na: https://www.idnes.cz/cestovani/po-cesku/zahadny-hrbitov-a-kostel-ve-velharticich.A170221_093209_po-cesku_job.

Zdroj obrázku: <https://plzenoviny.cz/desiva-legenda-z-velhartickeho-hrbitova-se-udajne-stala-predlohou-k-j-erbenovi/>. (MH & TH)

Nevidět neznamená nežít

Ve středu 16. října měl seminář ze speciální pedagogiky trochu netradiční podobu – na hodinu a půl mezi nás zavítal Ondřej Krejča z 1. A, aby nám v rámci úvodu do tyflopédie zprostředkoval, jak se žije se zrakovým postižením.

Mohli jsme si prohlédnout, poslechnout a osahat Ondrovu pomůcku do školy i pro běžný život – slepeckou hůl, atlas, kalendář, „vysílačku“ do města, notebook s hlasem pana Mojžíška (nastavená rychlost čtení na 90 % nás doslova vyděsila); Ondra nám ukázal psaní na Pichtově psacím stroji (viz obrázek), přečetl nám text napsaný Braillovým

rychlost čtení na 90 % nás doslova vyděsila); Ondra nám ukázal psaní na Pichtově psacím stroji (viz obrázek), přečetl nám text napsaný Braillovým

písmem, nalil sklenku vody, aniž by tuto přelil. Mimochodem – chůze s holí není vůbec jednoduchá, jak by se na první pohled zdálo, protože po zavření očí (překryty šátkem) se najednou ocitáte v úplně neznámém světě, byť jde o učebnu češtiny, kterou za léta strávená na gymnáziu znáte nazpaměť. O důvod víc před Ondrou smeknout...

Ondra si rád stanovuje nové cíle, které ho posouvají dál. Trpělivě a ochotně odpovídal na naše otázky, jež se kromě školy a náhledu na okolní svět týkaly i jeho koníčků. Určitě víte, že je Ondra muzikant. Já osobně jsem ho několikrát slyšela na koncertě, kde úžasným výkonem strhl obecenstvo k bouřlivému potlesku.

Aby se vám alespoň trochu odkryl svět nevidomých, doporučuji Kavárnu POTMĚ (zdroj obrázku: <https://www.citybee.cz/akce/93306/>). Člověk tam vchází s respektem a vychází s nesmírnou úctou k lidem se zrakovým postižením. A to poznáte jen zlomek z jejich života.

Svémi řádky bych chtěla Ondrovi poděkovat za sdílení alespoň trochy z jeho života a popřát mu, aby mu optimismus a odhodlaný přístup k životu vydržel i nadále. (LP)

HORKÉ KŘESLO TŘÍDNÍHO UČITELE

TŘÍDA: 1. A / TŘÍDNÍ UČITEL: Bc. Karel Klenor

Jak jste se seznámil s vaší ženou?

Přes internet. Okomentovali jsme oba nějaký příspěvek; pokud ji znáte, víte, jak umí být vtipná. Nedalo mi to, od té doby jsme si začali psát a nakonec jsme to dali dohromady.

Chcete děti?

Ano, nejlépe dvě – holku a kluka. Nejdříve bych chtěl holku, protože na klučích jménu se asi neshodneme. A navíc mám dvě starší sestry, tak jsem byl vždy rád, když si přivedly na návštěvu hezké spolužačky.

Máte tetování?

Ne, nikdy mě to ani nelákalo. Chápu, že pro některé lidi může mít speciální význam, nebo že se za pomoci tetování vyjadřují, ale já v tom sám pro sebe smysl nevidím. A nemám rád jehly.

Jak byste ohodnotil gympl ve srovnání se školou, na které jste dříve učil?

Výborně. Je to v podstatě neporovnatelné a tuto změnu by si měli podle mě vyzkoušet všichni učitelé. Máte na věci potom naprosto odlišný pohled a říkáte si, že ještě není vše ztraceno.

Jste spokojený se svojí třídou?

To je tedy otázka... Mohli jste se mě zeptat na adaptačním pobytu, nebo na třídnické hodině:) Ano, jsem spokojený. Líbí se mi, že jste plni nadšení a doufám, že vám vydrží co nejdéle. Líbí se mi, že se zajímáte a máte pochopení. Jsem na vás zvědavý do budoucna a doufám, že jako kolektiv budete mít jednu na co vzpomínat.

Proč jste si vybral za profesi výuku na škole?

Ono je to spíše naopak – učitelská profese si vybrala mě; je to celkem souhra náhod, že jsem se stal učitelem. Ale určitě by se našlo pár důvodů, proč jsem jím zůstal.

Čím jste chtěl být jako malý?

Astronautem. Vesmír mě vždycky fascinoval a strašně rád bych ho jednou na vlastní oči viděl. Mám takový pocit, že jsem chtěl být i popelářem, ale to mě už dávno přešlo. I když tedy s odpadky chodím doma jen já:)

Co děláte ve volném čase?

Poslouchám hudbu, koukám na Netflix, čtu různé články a občas si zahrají i počítačovou hru (spíše strategie a RPG).

Shnití

Za pávo utratíš posledních pár drobných,
z tvýho svědomí
lze se jen poblejt.

Ze zbytků duše vytvoříš si štít,
bys poslední kus charakteru
moh' aspoň špinavým hadrem vzít.

Žádná úcta –

cit proměníš za sních a za líh.

V reflexi bytí

najdeš důvod, proč se máš zabít.

Zoufalství

Horoucí touhou hledáš smrt pouhou.

Pro jednu soulož, bolesti soubor,
konstantně sebe přivádíš v mordor,
zoufalá žena je pro tebe modlou.

Blouzníš jen z louhu.

Zarmoucen jdeš krvavou strouhou.

Pro jednu mrtvolnou chloubu
kouříš tu smrtelnou rouru.

Kristýna Komůrková, septima

REDAKČNÍ RADA

BK (Bára Kohoutová, sexta, 🐦) * DH (David Hauptvogel, kvinta, 🐦) * JK (Julie Konfalová, kvinta, 🐙) * JN (Josef Novák, kvinta, 🍄) * LP (Lenka Palmová, sexta, 🌴) * MH (Marie Hovorková, tercie, 📞) * OK (Ondra Krejča, 1. A) * SR (Sabina Rousová, tercie, 🌹) * TH (Tereza Hrubá, tercie, 🍷) *

Orbis pictus 21. století

The classroom

The teacher uses a key⁶ to enter the classroom. He turns on the monitor⁵, and connects the speakers⁴ to his PC. He sits on the chair³, at his table². Later the students arrive and turn on the light¹³. They write a test⁸, and look for clues on the notice board¹¹. Then they learn from a whiteboard¹⁰ and the projected computer¹². At the end of the lesson the students wash the sponge⁹ in the sink¹, and throw the waste in the bin⁷.

Třída

Učitel používá klíč⁶ k odemčení učebny. Zapne monitor⁵ a zapojí reproduktory⁴ ke svému PC. Učitel sedí na své židli³ za katedrou². Později přicházejí studenti, mohou rozsvítit světla¹³. Napíší test⁸ a podívají se na nápovědu na nástěnce¹¹. Pak se učí z tabule¹⁰ a projektoru¹². Na konci vyučovací hodiny studenti umyjí houbu⁹ v umyvadle¹ a vyhodí odpadky do koše⁷.

Die Klasse

Der Lehrer benutzt den Schlüssel⁶ zu das Klassenzimmer aufschließen. Schaltet sich ein Monitor⁵ und Stecker in Lautsprecher⁴ an Ihn PC anschalten. Lehrer sitzt auf seinem Stuhl³ hinter das Katheder². Später Studenten kommen, sie können machen das Licht¹³ an. Sie schreiben den Test⁸ und schauen sie an der Hilfe an die Pinnwand¹¹. Dann lernen sie von Tafel¹⁰ und der Projektor¹². Am ende der Stunde Studenten Waschenden Schwamm⁹ in der Spüle¹ und den Abfall in den Abfalleimer wegwerfen⁷.

Anika Marie Buck, tercie